

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan GUGLER – EU-tavaramerkki nro 3 324 902

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 31.1.2017 asiassa R 1008/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee EU-tavaramerkin nro 3 324 902 rekisteröintiä koskevan merkinnän poistamista ja velvollisuutta korvata merkinnän poistamista vaatineen hakijan 550 euron suuruiset kulut
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen
- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan ja 54 artiklan 2 kohdan rikkominen.

Kanne 25.4.2017 – Saksa v. komissio

(Asia T-239/17)

(2017/C 195/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: D. Klebs ja T. Henze)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 14.2.2017 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/264 1 artiklan ja liitteen siltä osin kuin tietyt Saksan liittotasavallan Hauptzollamt Hamburg-Jonasin maksajaviraston suorittamat, maataloustukirahastosta rahoitettavat maksut, joiden yhteismäärä on 1 964 861,71 euroa, jätettiin unionin rahoituksen ulkopuolelle
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan korkoja ei laskettu tai ilmoitettu virheellisesti

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽¹⁾ 31 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 32 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 885/2006 ⁽²⁾ 6 artiklan h alakohdan kanssa (tai vastaavasti asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 54 artiklan 2 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 29 artiklan f alakohdan kanssa) rikottiin, koska rahoituksen ulkopuolelle jätettiin maksuja, vaikka Saksan viranomaiset olivat noudattaneet kaikkia merkityksellisenä ajankohtana sovellettuja säännöksiä ja erityisesti laskeneet ja ilmoittaneet korot asetuksen (EY) N:o 885/2006 taulukon III (sellaisena kuin se on asetuksen (EY) N:o 1233/2007 ⁽³⁾ mukaisessa muodossa) voimassa olevien säännösten mukaisesti.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan päätöksen perustelut ovat puutteelliset

Kantajan mukaan SEUT 296 artiklan toista kohtaa rikottiin, koska komissio ei perustellut riittävästi ja ristiriidattomasti, miksi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä 32 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 885/2006 6 artiklan h alakohdan kanssa, sellaisena kuin ne ovat asetuksen (EY) N:o 1233/2007 mukaisessa muodossa, seuraisi jäsenvaltioille velvollisuus, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 885/2006 taulukon III, sellaisena kuin se on asetuksen (EY) N:o 1233/2007 mukaisessa muodossa, mukaisten vientitukia koskevien sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä palauttamisvaatimukset ja niihin liittyvät korot on jo varainhoitovuosien 2006–2008 osalta ilmoitettava samalla rivillä jo ennen koroista tehtävää päätöstä (tässä yhteydessä ei riitauteta oikeutta korkoon sinänsä). Kantajan mukaan komissio ei myöskään perustellut riittävästi ja ristiriidattomasti, miltä osin keskeiset valvontatehtävät olisi konkreettisesti laiminlyöty.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 4 kohdan mukaista määräaika ei noudatettu

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 4 kohdan a alakohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan a alakohtaa rikottiin, koska komissio ei ilmoittanut puutteista (korkojen laskeminen ja ilmoittaminen, keskeisten valvontatehtävien laiminlyöminen), joihin se perusti maksujen jättämisen rahoituksen ulkopuolelle, kirjallisesti 24 kuukauden kuluessa maksujen suorittamisajankohdasta.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan menettelyn kesto oli kohtuuttoman pitkä

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklaa, asetuksen (EY) N:o 885/2006 11 artiklaa, asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklaa ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 34 artiklaa, yhdessä hallintomenettelyjen kohtuullista kestoa koskevan yleisen oikeusperiaatteen kanssa, rikottiin ja puolustautumisoikeuksia loukattiin, koska komission menettely kesti kohtuuttoman kauan.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta loukattiin

Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 2 kohtaa rikottiin ja suhteellisuusperiaatetta loukattiin, koska komissio ei soveltamalla viiden prosentin kiinteämääräistä oikaisua arvioinut asianmukaisesti mahdollisen sääntöjen rikkomisen luonnetta ja laajuutta. Erityisesti komissio ei kantajan mukaan ottanut huomioon sitä, että unioni ei kärsinyt taloudellista vahinkoa eikä todellista riskiä vahingon aiheutumisesta ollut missään vaiheessa aiheutunut ja että kantajan virhe oli korkeintaan vähäinen (tai sitä ei ollut lainkaan). Komissio loukkasi kantajan mukaan myös suhteellisuusperiaatetta, koska se oikaisi varainhoitovuoden 2010 saldoja, joilla ei ole selkeää yhteyttä kyseessä oleviin varainhoitovuosiin 2006–2008.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL 2005, L 201, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2005 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EY) N:o 885/2006 (EUVL 2006, L 171, s. 90).

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 885/2006 muuttamisesta (EUVL 2007, L 279, s. 10).

Kanne 25.4.2017 – Puola v. komissio

(Asia T-241/17)

(2017/C 195/55)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)